

Drechtje spreekt:

GROEN EN KLEINSCHALIG

STICHTING VRIENDEN VAN DUIVENDRECHT

16 APRIL 2016

*informerend, opiniërend,
objectief en transparant*

Wonen in een heel gezellig en vriendelijk dorp

Bijna Koningsdag op een bijna gerestyled Dorpsplein. Dat is wel heel bijzonder, de eerste Koningsdag met ruimte genoeg voor de vrijmarktgezelligheid. *Drechtje* hoopt op een extra grote opkomst van kindjes met hun kleedjes en daarop de kleurige spulletjes die ze hopen te verkopen.

Behalve dat zijn er ook kindjes die prachtige muziek kunnen maken, dansjes doen, misschien wel tekenen of schilderen voor de verkoop, lekkere 'Heel Duivendrecht Bakt' cupcakes of taartjes maken, mmm. Natuurlijk is het heerlijk om te zien op woensdag over een week hoe de ene Duivendrechtster de rommelzolder of garage leeg trekt, terwijl de ander daarmee voor een luttel bedrag dolblij huiswaarts gaat. Soms is het een heel gesjouw maar altijd vrolijke en opgewekte gezichten. Daarna

begint de meivakantie, heel lang tot na Pinksteren en dan zal het eenzaam zijn voor *Drechtje* op het Dorpsplein. Pas op zaterdag, 21 mei is er weer de volle aandacht voor wat Duivendrechtsters *Drechtje* te vertellen hebben, zoals bekend om 11.00 uur.

De mensen rondom *Drechtje* werden in hun overpeinzingen opgeschrikt door de start van een hard knetterende motor waarop een vrolijk zwaaiende stoere bink oerend hard over het plein scheurde. Een jonge vader die zijn van schrik huilende dochtertje troostte, liep verontwaardigd op *Drechtje* af. 'Kan dit niet eens stoppen? Het gebeurt vaker en nu het mooier weer wordt en er ook speeltoestellen op het plein zijn met spelende kindjes, kan dit toch niet?' 'Dit grote plein vraagt om, nee eist, obstakels

die beschutte plekjes garanderen', aldus een mevrouw. 'Laten we hopen dat er snel iets aan gebeurt, want dit is zo zonde voor het pas opgeknapte plein!'

Voetje voor voetje naderde een andere mevrouw *Drechtje*. Ze was herstellende van een operatie en heel blij om haar zegje te kunnen doen. Ze vertelde dat ze in d'Oude School gestemd had. 'Ik ben er speciaal gaan stemmen om het vertrouwde en geliefde gebouw nog eens van binnen te kunnen zien. Jarenlang hebben we er een fantastisch ontmoetingspunt voor ouderen gehad, bruisend vol activiteiten.' Ze droomde even weg in haar herinneringen. 'Weet je,' merkte ze op toen ze weer tot de realiteit terugkeerde, 'ik was niet de enige met nostalgie die daar op 6 april stemde.

Geïnteresseerd en/of meer weten?

Bel met 020-699 2574 of neem een kijkje op vriendenvanduivendrecht.nl

Steunt u ons nog steeds?

Ons IBANnummer is NL70 INGB 00 0498 3590 in Duivendrecht

Stichting
Vrienden
van
Duivendrecht

Drechtze

spreekt verder:

Het was een beetje reünie-achtig en we zagen hoe het nog niet zo lang geleden prachtig opgeknapte en voor ouderen ingerichte gedeelte ten prooi gegeven is aan kunstzinnig talent. De ruimtes en suite zijn nu gescheiden door een ruw in elkaar getimmerde wand. Oude stoelen en tafels vormen het interieur waar eens ons vertrouwde goed zittende stoelen stonden. 'Ik mopper niet', zo ging zij voort, 'het Dorpshuis is prachtig, ruim en modern, maar de intimiteit die we hier hadden, de speciaal voor ouderen geschikte stoelen, het mooie uitzicht op de heerlijke tuin van De Bolster met als 's zomers de ramen open stonden het vrolijke gefluit van de vogeltjes.' Ze zuchtte diep. 'Ja, weet je, d' Oude School biedt een tijdelijk onderkomen aan kunstenaars die mooie dingen maken, als je ervan houdt tenminste. . . . Eigenlijk een mooi idee, Ton Albers, onze beroemde Duivendrechtse kunstenaar is nog altijd met zijn atelier in het achterste gedeelte, en nog een meneer . . . 'ze zocht even in haar herinnering hoe hij ook al weer heette, 'dus een atelier voor kunstenaars waar vroeger meester Grimme creativiteit bij de dorpse schoolkinderen stimuleerde.' Ze kon zich daar in vinden. 'Een goed idee van de gemeente,' zo besloot ze, 'maar uiteindelijk hopen we hier in Duivendrecht op de juiste

bestemming waarbij het bewaren van dit karakteristieke gebouw als erfgoed voorop staat! Een gebouw met herinneringen, een 'schoolvoorbeeld' uit het verleden. Ik hoor van een aantal mensen dat ze d' Oude School graag willen kopen en willen opknappen zoals dat ook gedaan wordt met de Antoniushoeve bij de Sint Urbanuskerk, geheel in de oude stijl en vorm. 'Een klein lief dame-tje die stillletjes luisterde maakte een bescheiden gebaar dat ze ook nog wat zeggen wilde. 'Ik wil even zeggen dat ik blij ben met Coherente, ze organiseren veel. Interessant ook. Zo heb ik elke week gelukkig wel een uitje.' Intussen doofde een mevrouw die bij Plus op het bankje zat te roken haar sigaret. Een andere mevrouw grapte dat een echte rokerscorner bij Plus is ontstaan. De aanwezigen moesten er om glimlachen en stelden nog eens duidelijk hoe goed de rokersregeling werkt. Mevrouw vroeg de aanwezigen of ze wel eens omhoog keken. Iedereen keek een beetje verwonderd. 'Nou,' zei ze, 'kijk maar eens omhoog als je langs de sporthal loopt. De vieze smurrie is van de boeikoppen af. De scheef hangende S is ook aangepakt.

Zou dit de ouverture zijn naar schilderwerkzaamheden?

Drechtje

spreekt verder:

Ik hoop het toch zo.' De omstanders beaamden dit maar al te graag.

Een goedlachse mevrouw naderde nu om haar zegje te doen. Eerst was ze niet te verstaan maar toen werd duidelijk dat ze zich verwonderde over de meeting rond het beeld. Na wat uitleg begreep ze het onmiddellijk. 'Geweldig dit. Daarom vind ik het zo heerlijk om in Duivendrecht te wonen. Altijd gezellig. Ik las in de krant dat mensen elkaar in buurten moeten gaan groeten. Het kost niets en maakt het leven buiten op straat aangenamer. Nou, in Duivendrecht groeten we elkaar altijd. Dat maakt het wonen hier ideaal. Toch heb ik wat. Ik woon bij het Reijgersbosch en ik heb een prachtig uitzicht op groene natuur inclusief het water bij de dijk van de A10. Op het fietspad vlakbij de dijk brandt de verlichting dag en nacht. Al jaren. Dat is zo storend en in een tijd van duurzaamheid toch echt een verspilling! Kan daar niet wat aan gedaan worden door de gemeente. Ik heb gebeld maar er gebeurt niets.' Een meneer

schaterde het uit. 'Mevrouwtje toch, riep hij gezellig hartelijk uit, 'het water vormt de grens met Amsterdam-Watergraafsmeer en daar hebben we geen duo+ - samenwerking mee helaas. Maar we kunnen toch vragen of onze ambtenaren hun collega's eens bellen of mailen over deze zaak.

Een andere meneer liep met een groot bord, verpakt in bobbeltjesplastic te zeulen. Op de verwonderde blikken van de omstanders riep hij enthousiast dat de drukker hier op het plein een geweldige aanvulling op zijn creativiteit was. Hij had een persoonlijk uit het leven gegrepen puzzel gemaakt voor een jubilaris en dat was mooi vergroot en afgedrukt op een stevig bord dat ook nog kon staan. 'Wat hebben we hier toch goede mensen om ons heen tot in winkels aan toe. Top!' en hij zeulde verder op weg naar zijn party. Iedereen moest lachen en met een stevige windvlaag kwam er een einde aan deze *Drechtje* bijeenkomst.

